

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindenii

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Nicolae BUNDURI

Coperțile și caricaturile: grafician Leonte Năstase

POȘTA REDACȚIEI

Viorel Martin

Dragii mei cititori, bine v-am găsit sănătoși!

La concursurile revistei avem din
ce în ce mai mulți participanți și mă
bucur în special de valoarea ridicată
a epigrafiștilor și a epigramelor.
Câștigătorii acestui număr sunt:

Pentru concursul „Stelian Ionescu” Tema : „Femeia” – definiție

Premiul 1

Vă spun, rețineți toți ideea:
S-o definesc eu n-am habar,
De-aș fi știut ce e femeia...
Eram și azi celibatar!

Vasile Larco

Premiul 2

Ființa ce-ți golește cardul,
Actrița fără de pereche,
Ce-a inventat rimelul, fardul,
Și meseria cea mai veche.

Ion Ruse

Premiul 3

O fecioară ca-n povesti,
Fata mare-i pui de drac;
Ce păcat c-o mai găsești
Astăzi doar în ...zodiac !

Gavril Neciu

Mențiune 1

Femeia-i poezie și poveste,
Iubită, mamă, muză, stimulent,
Iar pentru meșteri ca Manole este
Un fier-beton extrem de rezistent!

Laurențiu Ghiță

Mențiune 2

Măiastră operă divină,
S-o definești e foarte greu;
Oricum, bărbății i se-nchină
Mai mult decât lui Dumnezeu!

Petru-Ioan Gârda

Mențiune 3

Dânsa e ființa care,
Fie grasă, fie slabă,
La-nceput e fată mare
După care-ajunge...babă!

Ion Moraru

Vă prezentăm, în ordine alfabeti- că și epigramele despre FEMEIE trimise de alți competitori.

E delicatețea-n fustă
Ce bărbății o degustă,
Savurând emoția,
Mai ales, prin Scoția.

Marius Bartiș

Mărturisesc aici pe șleau,
Că-a mea consoartă curioasă
Ce definiție-am să-i dau,
Nu am avut decât : frumoasă.

Iulian Bostan-Gohor

La-început este ca mustul,
Mai apoi este ca vinul;
După-un timp e ca oțetul,
Iar la urmă,-i ca veninul.

Ghe. Niculescu

E forma cea plăpândă,
Pe care-n slăvi de-o sui,
Când crezi că e mai blândă
Îți pune pielea-n cui.

Gheorghe Filiș

Femeia-i floare, muzică de nai,
E o comoară, e un vad,
Pe unde te cufunzi mergând spre Rai,
Da-n care zace-ntregul Iad.

Cătălina Orșivski

Cu sau fără cheltuială –
Cum a zis și Hipocrat –
O femeie e o boală
Ce se vindecă... la pat.

Ioan Hodaș

Diafană și gingașă
Iubitoare, pățimașă,
Chiar de pare că-i uimită
Nu uita . . . e o ispită!

Dorel Sârbu

Femeia, dacă înțeleg,
În vremurile astea noi,
Nu-i jumătate din întreg,
Ci-ntregul împartit la doi.

Ioan Lazăr

E-acea mamiferă cum alta chiar nu-i,
Ce lângă a omului casă trăiește
Și care - din câte-am văzut - se hră-
nește

*...cu zilele lui!**Viorel Vrânceanu*

Femeia-i înger pentru tine:
Te-mbracă și te ocrotește...
Și, ca să fie totul bine,
De multe ori te-mbrobodește!

Liviu Manolache

Am căutat și eu, în viață,
O vorbă cât de cât isteasă,
Dar cum să definesc femeia
Când am ajuns la vârsta-a treia?

Corneliu Zeana

E-o ființă fără pată,
O minune-ntruchipată,
Apariție cerească...
Până-ncepe să vorbească!

Janet Nică

Concursul „Nicolae Ghițescu”
Tema : „Prostul” – definiție

Premiul 1

Spun fără pic de protocol
 Că prostul are-un handicap:
 Chiar dacă are capul gol,
 În mod ciudat, e greu de cap!
David Valentin

Premiul 2

E-acel de mult știut inept,
 Nedezlipit de mizantropi,
 Dar este-atâta de deștept,
 Că și când nu-s, el dă în gropi.
Gheorghe Filiș

Premiul 3

Definiții peste ani
 S-au tot dat, destul de dure:
 Prostu-i omul fără bani
 Care n-a-nvățat să fure.
Vasile Larco

Mențiune 1

Indiferent de har sau aptitudini,
 De vârstă, sex, avere sau dotări,
 Un prost e-acel ce are certitudini...
 Când toți ceilalți din jur au întrebări.
Laurențiu Ghiță

Mențiune 2

E produsul din natură
 Deseori „plecat de-acasă”,
 Căruia „îi plouă-n gură”
 Și pe vreme secetoasă!
Ion Moraru

Mențiune 3

Individul limitat -
 Nu prea iese-n relief
 Și-i ușor de suportat,
 Dacă nu ajunge șef.
Petru-Ioan Gârda

Alte epigrame primite la aceeași temă...

Prin lentila de binoclu
 Inversată spre amici,
 El se miră, de pe soclu,
 Că îi vede foarte mici
Stelică Romaniuc

M-am strădui, am dat din coate
 Și-am înțeles, în fine, rostul:
 Un prost e-acel ce nu mai poate
 Să facă, nicidecum, pe prostul!
Janet Nică

Prostia? Toți se-ntreabă,
 Deși e timp pierdut:
 Eu o găsii degrabă
 În propriul trecut.
Corneliu Zeana

E “prostul” individul care,
 Stând la taifas, la o berică,
 În mod voit sau din eroare,
 Încearcă să ne contrazică.
Viorel Vrânceanu

Nu-i normal pe proști să-i pui
Musai, în aceeași oală:
Unu-așa-i de felui lui,
Altul, însă, are școală!

Liviu Manolache

Se spune că suntem pândiți ,
Iar tot ce facem, n-are rost ,
Cu-atâtea drone, sateliți...
E-o mare artă să fii prost .

Viorica Găinariu

Cărcotașul consecvent,
Omul frazelor prolixă,
Care are permanent
Două-trei idei... dar fixe!

Ștefan Ciocianu

**Pentru concursul „Alexandru Clenciu”
Tema : „Poanta” – definiție**

Premiul 1

Poanta-i clipa când muiera
A trecut de “protocol”.
De lipsește, e ca berea
Cea lipsită de-alcool

*Corneliu Zeana***Premiul 2**

E o plasă, e o nadă,
Pusă-adesea ca să stea
Totdeauna doar la coadă...
Ca să râdă toți de ea!

*Ion Moraru***Premiul 3**

După o părere, nicidecum savantă,
Însă exprimată-n plastice mijloace,
Epigrama care n-are nicio poantă,
E precum femeia fără „vino-ncoace”!

*Laurențiu Ghiță***Mențiune 1**

E tunetul ce-alungă norii,
E fulgerul din miez de noapte
Sau ceea ce spun senatorii
Când ne promit mărețe fapte.

*Vasile Larco***Mențiune 2**

E un clenci, e o pastilă,
Pentru mulți, cu sens tabu;
Dacă este prea subtilă
Riști să n-o-nțelegi nici tu.

*Petru-Ioan Gârda***Mențiune 3**

Fără poantă, epigrama,
Ce-n esență, este acră,
E-o familie, bag seama,
Unde nu există... soacră!

*Janet Nică***Alte epigrame primite:**

E esența-n epigramă -
Condensată-ntr-o cutumă -
Care face, făr'de glumă,
De comedie și-o dramă.

Marius Bartiș

În epigramă-i chintesența! -
De n-o găsești, cu har, e trist-
Că face,-n fine, diferența
Dintre hazliu și umorist

Ion Ruse

O poantă e un gaz de seră
Ce norii îi alungă-ndată:
Crează chiar și atmosferă...
De nu cumva e răsuflată!

David Valentin

Când e nouă, ca aport,
E cireașă de pe tort,
Dacă-i doar o recidivă,
E bomboana pe colivă...

Ștefan Ciocianu

Pentru numărul următor propunem
temele:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”
Tema : Madrigal: O sută de ani de la
Marea Unire

Pentru concursul „Nicolae Ghițescu”
Tema : Rime date: „iță” și UE

Pentru concursul „Stelian Ionescu”
Tema : „Justiția” – definiție

Vă rugăm să ne trimiteți materiale
numai pe e-mail, la adresa
viorel.martin@gmail.com

Pentru „Lumea Epigramei” Nr 18, vă
rog să trimiteți lucrările (epigrame, poezii
umoristice și caricaturi) la aceeași adresă
de e-mail, în decurs de o lună de la data
primirii revistei. Materialele trebuie să fi
e tastate cu diacritice, aliniate în partea
din stânga paginii (pe o singură coloană,

fără alinieri cu *tab* sau cu *blanc*), pentru a
ne fi mai ușor să facem tehnoredactarea..
Totuși, pentru că nu vrem să excludem
pe nimeni din „Lumea epigramei”, ca o
excepție, primim și materiale prin poștă,
dar le vom publica numai pe cele foarte
bune. Prima condiție pentru a fi publicați
în revistă este să trimiteți creațiile. Nu se
fac selecții din volumele de autor, pentru
a le publica în revistă. Publicăm numai
ceea ce ni se trimite de către autori pe
mail, special pentru numărul respectiv
al revistei. A doua condiție este calitatea
bună a lucrărilor. Vă așteptăm! Vă doresc
lectură plăcută și numai bine!

Viorel Martin

Medalioane

MIRCEA IONESCU-QUINTUS

(18.03.1917-15.09.2017)

Născut la Kerson, în Ucraina. Absolvent al Facultății de Drept, avocat, om politic.

Poet, prozator, memorialist, dramaturg, epigramist, membru (și președinte într-o perioadă) al Cenaclului „Ion Ionescu-Quintus”, din Ploiești, Președinte de Onoare al Uniunii Epigramiștilor din România. Apariții editoriale epigramatice: „**Haz de necaz**” (1943), „**Epigrame și epitafuri**” (1976), „**Epigrame**” (2001), „**Trident Quintus**” (în colaborare, 2001). A îngrijit, împreună cu Mircea C.Dinescu și Virgil Petcu, apariția volumului „**Mușchetarii prahoveni**” (1996). Inclus în peste 60 de volume colective de epigramă.

Fugit irreparabile...

Pentru cine lucră bine,
Vremea trece, vremea vine,
Pentru cine doar petrece,
Vremea vine, vremea trece.

Inteligență

Mintea ageră, potență,
De-ați găsi în lume rostul,
De a sesiza esența
Și de-a ști să faci pe prostul!

Rugă la Țepeș

Doamne, cinstea vrem să-nceapă
Și tu singur te pricepi
Cum să-i tragi pe toți în țeapă.
Dar de unde-atâtea țepi?

Necuviința

Pe al vieții lung traseu
Este o interferență
Între lipsa de decență
Și surplusul de tupeu.

Scrisoare pierdută

Și Cațavenci și Tipătești
Apar mereu pe-a vieții cale;
Păcat că nu mai întâlnești
Și-un Caragiale!

Unei mirese grăbite

Când nunii mari au să te cheme,
Să guști din vinul purpuriu,
Ca să te bucuri e devreme,
Iar să regreți e prea târziu!

Coasta

Țărnul mării agitate,
Arc de os la vertebre,
Partea omului, aceea
De-unde ni s-a tras femeia.

La „Bolta rece”

De vreți ca lumea să petreacă,
Aduceți, măi, și fete mari:
Din Bohotin o „busuioacă”
Și pe cea „grasă” din Cotnari.

Epitaf unui dentist

Răposat-a întru Domnul
Și-ngropat de brazda humii,
Liniștit își face somnul,
C-a scăpat de... gura lumii.

Pe mormântul unui prost

Zice-se că un satrap
L-ar fi mutilat oribil,
Dându-i cu securea-n cap.
... Imposibil!

Pagină îngrijită de Nelu Vasile-NEVA

GEORGE ZARAFU

(n.05.05.1933)

Născut în comuna Oarja, județul Argeș, cu numele **Gheorghe Zarafu**. A absolvit *Liceul de Băieți*, la Pitești și Facultatea de Filologie, la Universitatea București și a lucrat ca redactor la edituri din București (ESPLA, „Ion Creangă” ș.a.), îngrijind tipărirea a peste 700 cărți. Este autorul a cel puțin 40 de cărți, din sfera literaturii pentru copii și tineret, epigramei, antologiilor (personale, în colaborare sau îngrijite de **George Zarafu**). Iată câteva titluri din creația sa: „**Bolduri cu imbolduri**” (1975), „**Epigramaști români de azi**” (1979), „**Umor pe ogor**” (1986), „**Păstorel Teodoreanu. Bahice și politice**” (1996), „**Antologia umorului românesc**” (1998), „**Ace la purtător**” (2000), „**Antologia epigramei românești**” (2007), „**Zarafisme**” (2008), „**Lumea prin care am trecut**” (2012). Este membru fondator al Clubului Epigramaștilor „Cincinat Pavelescu” București (și vicepreședinte) și al Uniunii Epigramaștilor din România, precum și membru al Uniunii Scriitorilor din România. Inclus în aproape toate culegerile colective de epigramă de după 1980, a primit zeci de premii la concursurile de gen, a fost membru și uneori președinte de juriu la concursurile de epigramă.

Mărturisire

Sincera prietenie
Care-n viață-i un tezaur,
Ca „zaraf” de meserie
Eu o prețuiesc cu AUR!

Sfânta Treime a epigramaștilor

Eu mi-am ales spiritual model
Pe marele, latinul Marțial,
Pe Cincinat – juristul jovial
Și pe degustătorul Păstorel.

Definiție (1)

De se-ncinge bine fierul,
Ca o spadă-i epigrama:
Cu trei versuri faci mânerul,
Într-al patrulea pui lama!

Dentist și epigramist

Meserii destul de varii,
Se aseamănă-n esențe:
Un dentist tratează carii,
Un epigramist... carențe!

Poeții

Pe piața literară-naltă,
Poeții sunt un soi ciudat
Ce se consumă laolaltă,
Dar se mănâncă separat.

Cărți și cărți

Cu poeții – mai ales –
Se destramă câte-un mit:
Unii sunt de ne-nțeles,
Alții sunt de necitit!

Din concediu

Pajiștea, ce-i drept, mă-ncântă,
Însă mie tare-mi place,
Lângă-o pasăre ce cântă...
O nevestă care tace!

Eva

Eva știm că s-a-ntrupat
Într-o zi cu zvon de harpe,
Dintr-o coastă de bărbat...
Dar cu limbă de la șarpe.

GHEORGHE CONSTANTINESCU-GECO

(n.16.11.1941)

Născut la Brăila, unde și-a început studiile, continuate la Liceul Teoretic „*St. O. Iosif*” Rupea, județul Brașov și Școala Tehnică Postliceală Auto Brașov. A lucrat ca tehnician la Întreprinderea de Autocamioane Brașov, în prezent fiind pensionar. A activat ca membru al Cenuclului Umoriștilor Brașoveni „*Anton Pann*” și este membru al Uniunii Epigramiștilor din România. A publicat volumul „*Sub zodia scorpionului*” (epigrame, 2001). Este inclus cu epigrame în peste 40 de antologii și culegeri colective, iar la concursurile naționale de gen a obținut zeci de premii.

La poporul român

Coincidență fericită
La un popor nefericit,
Coloana este infinită
Răbdarea fără de sfârșit.

Cultura și Educația

Cum sunt astăzi neglijate,
Să ajungi un om subțire
Singura modalitate
Este cura de slăbire.

Rugă

Modest ca un român cinstit
Ce caut în zadar dreptate,
Să pot să rabd la infinit
Vă rog să-mi dați eternitate!

Mafia

În țara noastră democrată,
Se vede și s-a consemnat:
Ea nu se dă acum plecată,
Că e o Mafie... de stat!

În țara marilor corupți

Banii sunt ai lor,
Viața-i tot mai grea
Și ei fac ce vor,
Pe onoarea mea!

Revelație

Azi, ceva mai lămurit,
Pot să-mi dau cu presupusul:
Dacă ești mai „răsărit”
Te acceptă și APUSUL.

La 70 de ani

Lupt când vin iar crizele,
Mândru, nu mă las supus
Și cu analizele,
Sunt la limita de sus!

La Loteria Vieții

Analistul consemnează:
De mulți ani în România,
Fericirea, bucuria,
Tot mereu se reportează!

Fecunditate

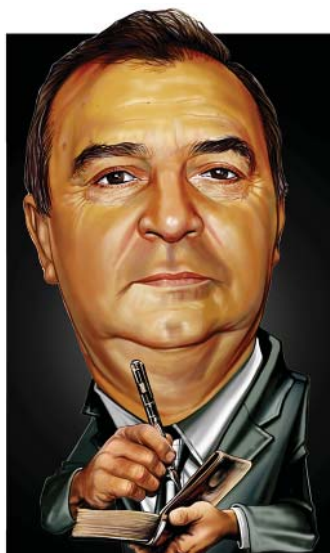
I-admir pe cei ce guvernează,
Au seva trasă din popor,
Ei sunt virili și „procrează”,
Copiii străzii sunt ai lor!

Înghetarea speranțelor

Nu-i o simplă întâmplare
Și era de prevăzut,
Când avem la guvernare
Azi, un ZERO ABSOLUT!

Pagină îngrijită de Nelu Vasile-NEVA

Viorel Martin

Comerț echitabil cu Austria

Ăsta e simbolul,
Ăsta e îndemnul:
Noi le dăm petrolul...
Ei ne fură lemnul!

Scriitorul la doctor

I-am dat o carte, a primit-o
Și din priviri o cântărea,
Iar după ce a răsfoit-o...
-Puteai să pui un plic în ea!

DNA

Cu cătușele de gât
Cobora din dubă trist,
Fiindcă unii l-au pârat...
Că ar fi epigramist!

**Distinsului meu prieten
epigramistului Ștefan Cazimir,
care a adormit în prezidiul festiva-
lului de epigramă de la Craiova**
E Cazimir o mare conștiință
Și la Craiova e cel mai atent,
Dar a dormit jumate de ședință...
Se vede c-a lucrat în parlament.

Răspundul d-lui Cazimir

De ce am adormit, de bună seamă,
E explicabil, vreau s-o știți și voi,
Am ațipit în ritm de epigramă
Și am visat catrene mai de soi.

Democrația străzii

Într-un balamuc etern
Și străinii pot să vadă:
Nu ne trebuie guvern...
Noi suntem conduși din stradă!

Craiova-capitală europeană

Un oraș mereu urcând
Către culmi de nevisat
Și e prima oară când...
Prazul este împărat!

Chemare

Azi vecina mea bălaie
Mă așteaptă c-un gând bun;
I-a căzut perdeaua-n baie
Și mă cheamă... să i-o pun!

Fabulă modernă

Azi în fabulă găsești
Personaje noi cu droaia,
„Corbul“ de la București...
Și „Vulpoiul“ din Strehaia!

Medicului cardiolog Corneliu Zeana, mare epigramist și poet

El te repară, mai cu seamă,
Că te tratează, cum se știe,
La minte cu o epigramă.
La inimă... cu-o poezie!

Unuia care nu suportă detenția

La pușcărie are greață
Și bătătură și mătreață
Și palpitații la buric,
Dar când fura... n-avea nimic!

Ion Moraru

Turist la munte

Văzând pădurea de-altădată
C-aproape toată e tăiată,
A tot privit în jur uimit
Și deodată-a... înlemnit!

Mândrie academică

Oricine-acuma poate să constate
Inflața la noi, de doctorate...
Aceasta este o dovadă vie
C-avem deșepți aicea... în prostie!

Prostul dacă nu-i fudul...

El n-are pereche în lume
Șii mândru din cale afară
Că toț îl compară anume,
Adesea, cu noaptea... polară!

Momente de democrațe originală

Cu-aleși noștri, care-s plini de fală,
În țara noastră unde intrigi țeș,
Democrața e originală
Că la origini îi trimitem des.

Democrațe românească

De o trăiești așa, pe viu,
În viața asta aspră, dură,
Ea pare-o schiță, un crochiu,
Dar e, de fapt, ...caricatură!

Julian Bostan-Gohor

De ce „Jos” ?

La prea mult nu ne obligă,
Sensu-i simplu de dedus,
„ Jos corupția!” se strigă,
Pentru că-i acolo...sus!

Unui om politic

De dumnealui ce pot să zic,
Să fiu în elementul său,
Că n-a făcut nimica rău,
Și rău că n-a făcut...nimic.

Starea națiunii

Realitatea crudă ce-o vedeți,
E-un serios motiv de-ngrijorare,
Că tindem spre-un popor de-analfabeți
Ce își va pune-amprenta ...la votare!

O definiție indirectă

Al său discurs încă din fașă,
Pe mine unul, m-a făcut
Să înțeleg ce-i o gogoasă:
O formă fără conținut.

Moartea unui traseist

Azi, sicriul îl va-nchide
Cu un ultim cui, pe cel
Plâns de multele partide
Cărora le-a fost...fidel

Marian Popescu

Epigrama

Poligonul care-absoarbe
Numai trăgători de soi,
Ce la trei cartușe oarbe,
Trage unul... de război.

Măria Sa, femeia

Uite-așa, cât sunt de mic,
I-am ajuns pân' la buric!
De eram înalt, frumos,
Ajungeam eu și mai jos.

Căsnicie

Că butoiu-i plin cu miere,
Poate mai credea un veac,
Dacă sfânta lui muiere
Nu se încurca c-un drac.

Clinică

Socrul – e cardiolog,
Soacră-mea – oftalmolog,
Soața – doctor, asistent,
Numai eu sunt pacient...

Gastronomică

Soacră-mea când vine-acasă
De departe i-aud vorba,
Iar când ne-așezăm la masă
Dânsa... ne acrește ciorba.

Gavril Moisa**Unui curios**

Credeam că e un idiot
Că-și vâra nasul peste tot,
Dar am aflat, că nu-i un viciu,
Ci o metodă de serviciu.

Constatare

Cum timpul nemilos ne cerne
În branșa noastră de „stiliști”,
Vin mulți care mai scriu catrene,
Dar vin și buni... epigramaști.

Sfat

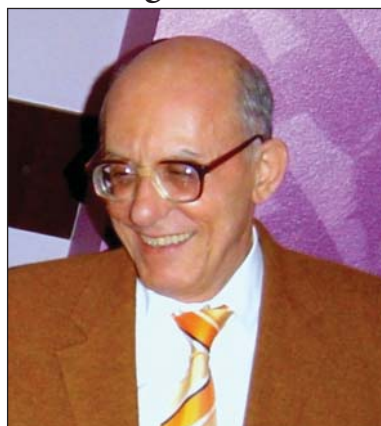
Când discuți cu un Măgar
Orice lucru, chiar bizar,
Nu vorbi de-Aristotel...
Ci de unul, tot ca el.

Onoarea

Am învățat de la armată
Că o poți pierde, doar odată,
Indiferent pe ce loc stai
Dar numai dacă o mai ai.

Conspirație

În ziua când m-am însurat
Doar soacra m-a felicitat
Pentru ideea „genială”,
Că ea, știa de ...păcăleală.

Gheorghe Bălăceanu**Împlinirea unora**

Coarne, cam vreo trei perechi,
Împlinesc așezământul
Locului dintre urechi
Unde-ntruna bate vântul.

Mândrie

Frumoasă fără de pereche
Când soața e, te crezi erou
Și nu-i chiar floare la ureche...
Să-ți pună coarne cu un bou.

Căutare răsplătită

Doamna-n fine îți găsește
După ani de căutare,
Jumătatea ce-i lipsește...
Fără... piesa de-asamblare.

La preot

Văzând ce dive stau cu rândul,
Îngenuncheate, în delir,
Pe dascăl îl cam bate gândul
Să-ți ia și el un patrafir.

Bărbatul

Cum deține din nascare
Ca mascul, a vieții cheie,
El stăpânul lumii pare ...
Însă ... broasca-i la femeie.

Proză umoristică

CONTRAR OBICEIULUI

Să fi tot fost pe la mijlocul lunii iunie când porcul tăiat de Ignatul anterior era pe cale de dispariție, în cămară mai aveam vreo două oase afumate, o specie de slănină și ceva untură pe fundul unui bidon. De ciorbe de salată mă cam săturasem, în grădină era precum în cărare adică roșiile erau cât alunele iar despre ardei și vinete ce să mai vorbim, ăstea se coc în Ardeal cam de Sfântul Dumitru. Vacă n-am că asta mănâncă mult și laptele nu ți-l mai cumpără nimeni, găini dacă îți cumperi vin țigani noaptea și ți le fură așa că, fac și eu ce-a făcut vecinul. Merg la târg să-mi cumpăr o capră. Mă scol cu noaptea în cap, mănânc din briceag o bucată de pită cu slănină și o ceapă, beau o cană cu apă și...tai-o Gheorghe la târg. Pe jos normal că RATA nu mai circulă, cică nu rentează, norocul este că până în comuna în care se ținea târgul sunt doar vreo șapte kilometri. E drept că, din când, în când, mai trecea în mare viteză pe lângă mine câte-o mașină de lux dar erau copiii sașilor din Germania care mergeau la Viscri, la casele bunicilor, unde prințul moștenitor, băiatul reginei Angliei cum ar veni, plictisindu-se pe malul Tamisei care curge monoton și-i mai toată ziua în ceață, și-a cumpărat o casă cu pereții cât ai cetății și stă toată ziua pe bancă la poartă cu săsoaicele din sat care îi ștrincănesc ciorapi din lână și-l servesc cu țuică de prune. După vreo două ceasuri bune, ajung și eu la târg. Lume multă dar nu ca altădată. Mai mulți vânzători de mici și bere decât de animale. Capre de ales nu prea erau deoarece am văzut doar una la o babă știrbă cam de aceeași vârstă cu capra. Mi-a cerut patru sute, i-am oferit două, am bătut palma la trei sute, am luat capra de șpargă, adică de o sfoară mai groasă cu care baba o gătise în jurul gâtului. M-am oprit la prima tarabă cu mici și bere, am luat doi mici, o bere rece și m-am așezat pe un bolovan. Capra lângă mine. Stăteam așa circumspect și nu știam cum să fac să intru în contact cu capra. Să nu vă gândiți la alte alea, mă refer la un contact diplomatic în vederea coabitării în următorii ani. Curios. Când ni s-au întâlnit privirile, am constatat o privire blajină în ochii căpriței, aproape să-i dea lacrimile. Parcă ne cunoșteam de-o viață. În sfârșit. Am luat-o spre casă, însoțit de noua achiziție. Am dus-o direct în "subșop" unde în modul cel mai firesc, am legat-o de un par. I-am pus în față niște coceni de cucuruz, o găleată cu apă și am lăsat-o singură să se familiarizeze cu noua... locație. Așa zic toți, așa zic și eu. Pentru nunți se aleg locații. Pentru sedii de partid se aleg locații, pentru o capră de ce nu s-ar alege?! O las singură toată ziua. Peste noapte, cu gândul la privirea aia blajină a caprei, mi-am făcut planuri cum să-i procur cele necesare să-mi dea și ea lapte. Adorm mulțumit de afacere. A doua zi, dimineața însă, surpriză.

Aud niște bătăi în poartă. Cine era? Erau doi domni care s-au prezentat a fi de la garda financiară. I-am poftit în casă, am vrut să-i cinstesc dar ei... nu și nu, că să le prezint contractul de vânzare-cumpărare și bonul fiscal pentru capră. (Între noi fie vorba, era mâna vecinului!). “Măi oameni buni!” am zis eu dar ei... “nici un măi oameni buni, vrem să vedem actele!”. N-am avut încotro. M-am dus înapoi în satul vecin, tot pe jos, am întrebat în stânga și în dreapta dacă o cunoaște cineva pe o bătrânică știrbă care a vândut la târg o capră cam de aceeași vârstă cu baba. Unul, mai să mă pocnească spunând că fac mișto. Am intrat la bufetul satului convins fiind că acolo voi găsi informații. Toți aveau chef de vorbă dar nimeni nu știa nici de babă... nici de capră. Doar “patroana” de la tejghea care era tocmai nepoata babei a intrat în vorbă dar supărată că am păcălit-o pe babă că, vezi Doamne, capra merita mai mult. Sub amenințarea că cheamă poliția, i-am mai dat o sută dar cu condiția să-mi spună unde-i baba. Cu chiu cu vai am găsit-o. Ne-am dus la Primărie. Am stat și am așteptat trei ore că nu era acolo primarul. Când a venit i-am spus care-i necazul, dar a zis că nu poate face nimic deoarece capra nu a fost înregistrată la ultimul recensământ dar dacă venim cu trei martori, se face un proces verbal de constatare și se rezolvă. Du-te Gherorghe înapoi la crâșmă, fă-le cinste la trei “domni” care să depună mărturie cum că animalul a fost crescut de respectiva doamnă. Altă sută de lei. În fine. Primesc actul dar soarele era demult spre apus. O iau înapoi spre casă, evident tot pe jos, ajung pe la miezul nopții, mă spăl la fântână și intru oblu în pat. Dorm agitat toată noaptea. Atâta cât a mai rămas. A doua zi dimineața... iar bătăi în poartă. Mă duc și deschid. Erau cei de la medicina veterinară. Dacă am certificat de sănătate pentru capră. Normal că nu aveam. Merg înapoi la babă, pe jos evident, o caut, cineva mi-a spus că e la câmp, merg la câmp, baba habar n-avea de certificatul de sănătate, revin în sat, merg la medicul veterinar care, spre bucuria mea era beat turtă, fug la un “privat” cumpăr un coniac, revin, îi dau coniacul, îmi dă certificatul dar... altă sută. Nu mai puteam de nervi. M-am dus înapoi la bufet unde m-am făcut praf. Atât de praf încât nu mai știu cum am ajuns acasă. Norocul că dimineața... alte bătăi în poartă. Altfel dormeam dus. Erau cei de la protecția mediului și voiau să vadă dacă am fosă septică cu scurgere și neutralizarea dejecțiilor emanate de capră. I-am chemat în “subșop” unde mi-am amintit că am pus capra dar... surpriză. Capra era moartă. Cei de la “mediu” au plecat cu coada între picioare iar eu am avut câteva momente de meditație. Instantaneu mi-a fugit gândul la vecinul meu care de multe ori mi-a făcut necazuri. Apoi am zis cu voce tare: “Dă Doamne, ca vecinului meu, capra să-i trăiască! În ziua următoare a murit vecinul. (N.Bun)

O SEAMĂ DE CUVINTE DE BĂGAT ÎN SEAMĂ

• Următoarea eclipsă de soare în România va fi în anul 2081... Abia aștept!

• S-a terminat! Doi ani a durat relația noastră! Ce drag mi-a fost de ea! Acum, alta. Altă... pastă de dinți.

• Din măreța gândire a academicianului doctor inginer Ananie Gagniuc: „Nu mă mir că când am sictir, caut un elixir! Dar nu la cimitir... Liru-i lir!”

• Eu știu de principiul vaselor comunicante: vasele mele de sânge vor vase cu bere, vin și-mi comunică acest lucru...

• Rar așa coșmar! Am visat c-am luat un pumn... de pastile viagra. O fi de bine? Cum să interpretez visul?

• La câți sfinți m-am rugat, doar Sfântul Așteaptă mi-a răspuns! Mi-a zis „Așteaptă, creștine! Mult și bine...”

• La mine-n casă sunt trei forme de stat: statul degeaba, statul pe internet și statul pe ghimpi. Statul de drept e soacră-mea!

• Pe caniculă, sunt bune și femeile FRIGIDE(R) !

• HOAȚE la MOAȘTE Pupă oase, osanale / Vin și 4-5 sarmale / Un cârnat, puțin pireu / și înjurături, la greu!

• Mamă, Mucles e nume de erou grec? – Nu, e un cuvânt urât, un fel de „Taci!” Dar de unde-l știi? – Așa-mi zice tata, de câte ori iese de la tanti Nuți...

• Alo, familia Greșeală? – Nu, domnule, greșeală!

• O veste îmbucurătoare pentru români: De la 1 ian. 2018 se vor ieftini yahturile! Ceea ce nu-mi convine, e că știrea aparține amicului Nae Bunduri. Așa că, auguri!

• Tipa a-ntrebat ce primește, dacă-și scoate la vânzare virginitatea? I s-a spus că, în primul și-n primul rând o... un cuvânt urât!

• Mi-a scris un amic pe facebook: „Gagniuc, hai să bem 2–3 beri Ciuc” I-am răspuns că 2-3 beri nu se scrie cu liniuță, ci legat – 23!...

• Soacra: „Fata mea a făcut cununie cu Ananie. Eu i-aș fi dorit casă de piatră, nu piatra din casă!”

• La volan nu folosesc semnalizarea, că nu-i neapărat să știe lumea încotro mă îndrept io!...

• Țigane, am o veste proastă. – Zăceți! – A murit taică-tu. – Haoleu, ce m-am speriat! Credeam c-a pățit altceva!

Ananie GAGNIUC

CE-AM TĂIAT DE CRĂCIUN ?

La întrebarea din titlu, desigur, toată lumea se gândește la porc! Nefericitul râtos nu poate avea o bătrânețe liniștită, să moară, așa cum se spune, de moarte bună. Trebuie să ajungă gras, ca un porc, apoi să-și aprindă paie-n cap și, final, să guițe cu limbă de moarte, să se perpelească pe jar, la grătar, să-și bage picioarele în ea, de piftie și să-și prindă urechile-n ea, să fie gros de șoric și tobă (nu de carte) de carne. Apoi, slană, ceva de pomană, jumări, untură, tochitură, friptură...pentru a omului nehămesită gură!

Și astea, după ce toată viața (scurta lui viață) a fost jignit, cu referire, culmea, tot la om: ba că s-a-mbătat ca un porc, ba că s-a murdărit ca porcul sau, tot el!, că tace prenum... porcu-n popușoi! Sau despre nemernicia omului, răsrântă asupra bietului animal: „Mare porc a fost cutare!”. Nemaizicând de a porcului consoartă, care are cam aceeași soartă. Auzi de câte-o țață, vecină, noră sau soacră, cum c-ar fi „Mare scroafă!”

Mulți porci (din cei adevărați!) sunt înfometați. Altfel zis, în loc de belșug, belciug...

Dar ne-am abătut de la subiect. Deci, ce-am tăiat de Crăciun? Tăiatul porcului de pe listă e demult (a)fumată. Mă refer la cetățeanul de rând, românul de la coadă. El ce-a tăiat? Că, dacă-i vorba de cei mari, ăi de intră în tagma celor de care am scris până acum, am avut tot felul de tăieri: guvernul a tăiat din salarii și pensii, parlamentarii au tăiat și tot taie frunză la câini, patronii au tăiat sporurile, alți magnați au tăiat gazele. Doar popii, groparii și cei de la pompe funebre au așteptat ca... noi s-o tăiem! Clar: scroafa-i moartă-n coteț! Dar, la modul înțelept, mai bine să nu ne băgăm în problemele politicienilor noștri, pentru că, nu-i așa?, dacă te bagi în troaca lor cu tărațe, te mănâncă... porcii!

Fără nici o aluzie (că e spusă de-a dreptul, direct, la obiect!). Și-atunci, cine să taie... răul de la rădăcină? Încă odată întreb, că tot n-am stabilit: ce-am tăiat de Crăciun?

Ananie GAGNIUC

*Diverse***De revelion**

Fumul gros inundă casa,
Curge vinul în pahare
Și, de la un timp doar masa
Se mai ține pe picioare.

*Vasile Larco***În cele din urmă**

Îndoieli nu mai încap
Că și prostului, sadea,
Mintea I-a venit la cap...
Însă nu I-l mai găsea.

*Ionel Iacob-Bencei***Rugămintele către Moș Crăciun**

Nu cred c-aveți vreun comentariu,
De-i cer lui Moș Crăciun în dar,
Să pună-n noul calendar
Mai multe zile de salariu.

*Cătălina Orșivski***Unui chirurg renumit**

Mare-n fapte și-n intenții,
Detestând trufile,
Operează pacienții
... Care vin cu miile.

*Mihai Moleșag***Sărbătoare mare**

Când e Crăciun, e plină casa
Și-i zarvă prin bucătărie;
E supraîncărcată masa,
Cu fel de fel... de "porcării".

*Ion Ruse***Ziarul preferat**

Fidel, asemeni unui câine,
Eu zi de zi l-am cumpărat,
Dar, astăzi, am luat o pâine,
Că de gogoși m-am săturat.

*Ion Toderașcu***După căsătorie**

Cu obrazii ca de foc
Ea mireasă și el mire
Stau pe un divan „ad-hoc”
Spre-a lupta...pentru unire!

*Ananie Gagniuc***Unuia**

Cum văd că-ncerci să dai în mine
Cu replica-ți cea arțăgoasă,
Aș da cu piatra și în tine,
Dar piatra e mai valoroasă.

*Florin Rotaru***În căutare de poante noi**

Poante, astăzi, e un chin
Să găsești... ”de milioane”:
L-am surprins pe Moș Martin
Căutând prin tomberoane!

*Petru-Ioan Gârda***Sărăcia - definiție epigramatică**

O formă de stigmatizare,
Dar suportabilă-n efect,
Atunci când e în buzunare
Și n-a ajuns la... intelect!

*Marian G. Dobreanu***Replică**

După poante scotocește
Astăzi orișice confrate;
Nelu Gârda mai găsește...
Însă numai răsuflăte!

*Viorel Martin***Pescarul amator**

Fascinează prin frânturi
Din povești utopice
Despre scule și capturi...
Toate ”telescopice”.

Marius Bartiș

Unei epigramiste

Eu cred că dracu-i face curte,
Căci, chiar de-arată bine dama,
Se poartă-n fuste foarte scurte
Să i se vadă epigrama!

Janet Nică

Echilibru hibernal românesc

Chiar de-i minus douăzeci,
Iarna, când pe gheață cade,
Are câteva cinzeci
La vreo patruzeci de grade.

Valeriu Cercel

Româncuța

N-are școală, da-i stilată,
A făcut minuni în Vest
Și-i acum, omologată:
„Cel mai bun produs din Est”.

Gavril Moisa

Sfatul medicului

Spunea cu vocea lui blajină,
Că-un păhărel de vin la cină,
E-un lec ce prelungește viața...
De-atunci cinez și dimineața.

Eugen Albu

Concluzie

Frumusețea-i trecătoare,
Gheara timpului pândește,
Și-n a lumilor vârtoare,
Doar prostia înflorește!

Any Drăgoianu

Geneza

Eu am fost făcut în glumă
Și cu mama de acord,
Într-un bulgăre de humă
S-a mai introdus un cord...

Constantin Mândruță

Eveniment:

**La Slatina , oltenii vor să reboteze
județul din Olt, în Romanați
(motiv de epigrame)**

.....

Veșnicie

Că e Olt sau Romanați,
La județ, când este cazul,
Numele îl mai schimbați...
Veșnic va rămâne prazul.

Regretul unui juvete

Întristat de lungi regrete,
Observând câți merg „afară”,
Zise hâtru un juvete:
Bre, mai ROMANAȚI și-n țară!

La botezul județului Romanați

Când vine popa cu odoare
Și jarul din cădelniță,
Să puneți prazul - lumânare...
Și zaibăr în cristelniță!

Nae Bunduri

Anunț

Pe scurt, că nu vreau să dezvolt
Să ne-ntălnim, stimați confrați
La anul, nu se poate-n Olt
Că-s invitat în Romanați.

Ion Ruse

Dilema

Deși istoric sunteți frați
Eu tema vreau să o dezvolt
Judetu-i Olt de Romanați
Ori numai Romanați de Olt?

Grigore Dobreanu

“Răsturnare”

Nu-i Romanațiul vorba goală
Ci-un brand primit de la străbuni,
Nu vrem Caracal capitală,
Dar vrem și-n Slatina minuni.

David Valentin

Vinul în epigrame (II)

Rubrică realizată de **Ioan Petru GÂRDA**

IN VINO VERITAS

Indubitabil eu susțin -
Deși, probabil s-a mai spus -
Că adevărul e în vin...
De la o damigeană-n sus.

Ion Fârte

SUNT UN TIP GENEROS ȘI SOCIABIL

Mie cheful când îmi vine
Să beau câteva pahare,
Chem prietenii la mine
(S-aibă cine sa mă care.)

Liviu Manolache

„DUEL” CU UN SCRITOR

Eu i-am turnat un Murfatlar,
El mi-a citit ce-a publicat,
El a căzut dup-un pahar,
Eu, după un alineat!

Laurențiu Ghiță

UNUI ÎNSETAT ORIGINAL

S-a zvonit în lumea-ntreagă
Cum că mi-ar lipsi o doagă!
Dar la mine altu-i chinul:
Sunt întreg, lipsește vinul!

Vasile Matei

VINUL BUN...

Nu știu ce îmi tot îndrugă
Că-i vin bun de buturugă!
O fi, ce să spun, băieți,
Da... de struguri nu aveți?!

Gheorghe Șchiop

UNDE-I ADEVĂRUL

„In vino veritas” spuneau
Latinii când se chercheleau;
Vecinu-mi spune, de-i pilit,
Că-n vin e... metabisulfit.

Alexandru Misiuga

INGRATITUDINEA VINULUI

Din Otonel sau Tămâioasă,
Cu boabe prinse în mănunchi,
Îl duci în beci ca pe-o mireasă,
Iar el te scoate în genunchi.

Laurian Ionică

IN VINO VERITAS

Că adevărul e în vin,
Eu nu zic nu, dar nu-n puțin...
Îți trebuie întreg ciubărul
Ca să descoperi adevărul.

Nicolae Nicolae

„IN VINO VERITAS“?

Iar printre ciudățenii
E una, oameni buni:
Că politicienii
Beau vin, dar spun minciuni!

C. Iurașcu Tataia

BARMANII

Să nu mai înjurăm barmanii!
Le curgă banii, râu, în pungă,
Că ei ne prelungiră anii
Cu vinul lor de... apă lungă.

Geo Olteanu

POLUARE

Suport și aerul cu fum
Și norul prafului din drum
Și-njurături la telefon,
Dar nu și... vinul cu sifon!

Gheorghe Leu

AROMA VINULUI

Aroma vinului trecut
Încet la cap se suie,
Era pe când nu s-a băut,
Azi l-am băut și nu e.

Păstorel Teodoreanu

Poezie umoristică

RONDEL DE IARNĂ

Trei luni de iarnă sunt de toate,
Cam din septembrie în mai,
Pe-afară nu prea poți să stai,
Căci soarele-ncălzește-n rate.

Îngheață jarul pe vătrai,
Zăpadă e pe săturate,
Trei luni de iarnă sunt de toate,
Cam din septembrie în mai.

Căldura-i scumpă, din păcate,
Subvenție de vrei să ai,
De la ghișeu îți spune: Stai!
Răbdare, omule, socoate...

Trei luni de iarnă sunt de toate.

Vasile Larco

PROLIFICITATE POLITICĂ

Poetul tânăr, vizitat de muze,
Când luna-i far în noaptea cea tarzie,
Cu greu va încropi o poezie,
Mânat de sentimente prea confuze.

Râmâne albă coala de hârtie,
Dar nimeni nu-ndrăznește să acuze
Poetul tânăr, vizitat de muze
Când luna-i far în noaptea cea tarzie,

Acestea, părăsite sau lehuze
Cer pensie, mai rău, căsătorie,
În timp ce-n hol la judecătorie,
Înjură fluturând mărunt din buze...

Poetul tânăr vizitat de muze.

David Valentin

MOTIVARE – SONET

Am fost un inginer de nave, greu
Și trimiteam vapoare la export:
Există nave-n fiecare port
Pe care le-am lansat la apă eu.

Dar astăzi șantierul este mort,
Că s-a trezit cândva un fariseu
Cu rea voință, bată-l Dumnezeu,
S-omoare și-acest mijloc de transport.

O vreme-am rătăcit pe străzi, năuc
Și eșuam adesea în beție,
Și cum riscam s-ajung la balamuc –

Amicii mă tratau de nebunie –
A trebuit, urgent, să mă apuc
De epigramă și de poezie.

Petru-Ioan Gârda

Din concursuri

FESTIVALUL NAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI UMOR „POVESTEA VORBII” Râmnicu Vâlcea-ediția a XII-a, 27-29 octombrie 2017

Tema 1: „Familia tradițională”

Tema 2: „Lelea joacă până-n noapte,
iar bărbatu-i e pe moarte”

În cocheta Sală de Consiliu a

Primăriei Municipiului Râmnicu
Vâlcea, s-au decernat următoarele
mențiuni și premii:

Mențiune 3, Ștefan Al-Sașa

FAMILIA COLOR

Tradiția, chiar de nu vrei,
O respectăm, ne-ndrumă popa,
Și facem zece puradei
Să fure-n toată Europa!

Mențiune 2, Mihai Frunză

FAMILIA IDEALĂ

E sfântă și fastă
Icoană în ramă,
De ai o nevastă,
Orfană de mamă.

Mențiune 1, Ion Ruse

RĂSTĂLMĂCINDU-L PE ANTON PANN

Nevasta trece des la fapte
Când moșul zace uneori,
Dar nu dansează până-n noapte,
Ci de cu seară până-n zori!

Premiul III, Laurențiu Ghiță

C.P. TĂRICEANU- CINCI FAMILII TRADIȚIONALE

Cum greutăți în viață-s cu toptanu'
Familie să-ți faci e-o provocare
De pildă, uite, domnul Tăriceanu,
Abia e la a cincea încercare!

NU NEVASTA

Așa cum vezi prin barurile cele,
Cu fete cochetând cu dezbrăcatul,
La bară, de-ar juca o altă lele,
Să vezi ce-ar învia pe loc, bărbatul.

Premiul II, Gheorhe Bâlici

FAMILIA (NE) TRADIȚIONALĂ

Familia – au constatat
Bărbați în stare să exulte,
E-un lucru-atât de minunat
Că n-ar strica să ai mai multe.

DEVOTAMENTUL UNEI TINERE SOȚII

Cu presimțirea că o lasă
Și pleacă soțul ei, cu zile,
Ea noaptea stă pe lângă casă...
Când cu Ion, când cu Vasile.

Premiul I, Ion Moraru

UNUIA

E tipul cu vederi înguste
Mereu cu ochii după fuste...
Și iată, e de-aproape-un an,
Căsătorit... c-un scoțian!

LA MARE

Scena asta-n orice vară,
Se repetă iar și iar:
Lelea-n club, dansând la bară,
Soțul mort de beat... la bar!

Marele Premiu: Nicolae Bunduri**TRADIȚIE ÎN FAMILIA DE POETI**

În seri de vis cu dulci sonete,
Cu parodii și calde șoaapte,
Nevasta doarme la perete
(Să nu dispară peste noapte)

SOȚUL, PE PATUL DE MOARTE

Moșneagului, în agonii,
Îi spuse baba lui – fidela:
-Mai stai oleacă, nu muri...
Să văd și eu telenovela!

**Festivalul Eterna Epigramă, Cluj
Napoca – 2017****Festivalul Eterna Epigramă din
acest an a avut loc în perioada 23-
25 iunie.**

Am avut peste 70 de participanți la
concursul cu tema:

1. "Nu cerceta aceste legi" – două epigrame
 2. Fără temă impusă – 3 epigrame.
- Au fost invitați la festival premianții,
membrii conducerii UER și reprezen-
tanți ai cenaclurilor din țară – în total
25 de epigramiști. Manifestările au fost
deosebite, iar participanții s-au arătat
foarte mulțumiți. Iată premianții la
concursul cu tema: "Nu cerceta aceste
legi".

Premiul I - Gheorghe Bâlici, Chișinău**LUCRUL ȘI LIBERTATEA OREI
DE PRÂNZ**

Suport din greu strânsoarea lesei,
Dar legea-i bună și frumoasă,
Că-mi garantează ora mesei;
Nu și ceva de pus pe masă...

Premiul II - Janet Nică, Zăval, Dolj**LOC RELIGIOS**

Loc profund religios
Este crâșma lui Ilie,
Unde ne rugăm frumos
Să ne dea... pe datorie!

Premiul IIII - Dan Norea, Constanța.**AM CERCETAT**

Citind de-a fir a păr un Cod fiscal,
Când taxe calculez, să am o bază,
Am înțeles un fapt esențial:
Corect sau nu, ANAF te amendează.

Liviu Kaiter, Constanța – Mențiune 1**LEGEA GRAVITAȚIEI**

Sunt demnitari ce eludează
Dictonul "Legea-i mai presus...",
Chiar gravitația sfidează
Și totdeauna cad... în sus!

**Nicolae Mereacre, Costești, Rep.
Moldova – Mențiune 2****ANALIZÂND SITUAȚIA
CRIMINOGENĂ**

...Poliția a constatat
(Și raportează, se-nțelege):
Acel e hoț adevărat,
Ce nu cunoaște nici o lege.

Liviu Gogu, Buzău – Mențiune 3**DESPRE LEGILE ROMÂNEȘTI
POSTDECEMBRISTE**

Nu cerceta aceste legi!
Gândește-te, nu fi-ngâmfat!
Ești tu mai breaz, să le-nțelegi,
Când nu pot... cei ce le-au creat?

Rubrică realizată de Ioan Petru Gârda

Epigramiștii noștri... de-altădată

Personalitatea unui grup de oameni preocupați de aceeași pasiune, adică o anumită entitate, este un cumul de personalități individuale, chiar dacă unele trăsături diferă de la un caracter la altul. Cum nu noi, cei încă în viață, am inventat roata epigramei, nu trebuie să-i uităm pe înaintașii noștri, cu bune, cu rele, cu tot ce a însemnat munca lor de creație epigramatică. Îndreptându-și tirul spre tarele unor societăți putrede și mai ales împotriva unor politici *ticăloșite*, epigramiștii, în decursul istoriei au avut de suferit începând de la destituiri din funcții importante, mutări în orașe de provincie etc. Astfel, doi reputați epigramiști vâlceni, **Nichi Ursei** și **Ion Micuț**, intrând în posesia primei antologii de epigramă (1914) aparținând lui **Sofronie Ivanovici**, au realizat o scurtă culegere din care, cu acordul domniilor lor, vă vom prezenta câteva catrene în forma originală, fără să le aducem vreo modificare de formă sau conținut. Nu trebuie să uităm că în epoca respectivă nu era aceeași rigurozitate în construcția și prozodia epigramei, primul care a realizat forma modernă fiind Cincinat Pavelescu. Redăm câteva cuvinte ale celor doi vâlceni care ne-au pus la dispoziție materialul: *Sunten convinși că toți iubitorii acestei specii literare, de o frumusețe strălucitoare, își doresc să cunoască, să citească și să dețină prima antologie de epigramă. Dacă am reușit să vă aducem un strop de bucurie spirituală și nostalgia vremurilor trecute, suntem liniștiți.* (**Nichi Ursei, Ion Micuț și N.Bun.**)

EVEI

Cum că Eva fu cinstită
Nu e lucru de mirat,
Căci Adam pe vremea-aceea
Era singurul bărbat.

C.C. BRĂIESKU (n.1879)

O TRISTĂ CONSTATARE

Universul e o carte,
Dumnezeu i-a fost zețar,
Iar în carte-i și Pământul:
O eroare de tipar!

TOMA FLORESCU (n. 1872)

UNEI DOAMNE

Sunt nebuni poeții, doamnă?
Foarte-adevărat! Ce vrei?
Cum se poate să nu fie,
Când se-nchină la femei?!

CRIDIM (n.1878)

PE MORMÂNTUL UNUI CÂNTĂ-REȚ

Aici zace-un strașnic nume,
Cântăreț vestit, în solo;
De-ar mai fi și-o altă lume,
Apoi vai de cei de-acolo!

GIORDANO (n.1861)

UNUI INDIVID

Că nu-și păzește slujba lui,
Natura-i vinovată:
Și-ar bate capul, bietul om,
Dar n-are ce să-și bată.

A.C. CUZA (n.1857)

UNUI SCRITOR

Dacă scapi de sărăcie
Spui că nu mai scrii, deloc.
Ia bilet la loterie
Poate să... avem noroc.

ION IONESCU-QUINTUS (n.1875)

EI

Văjit, te-am comparat c-un soare
 Și n-am greșit, iubita mea;
 Apari când vremea este bună,
 Dispari, când vremea este rea.
 ȘT.IVANOVICI- TERENȚIU (n.1882)

MIȘCAREA FEMINISTĂ

Mișcarea ce o faceți, doamnă,
 S-o înțeleg, mă tot trudes:
 Sclaviei voastre suverane
 Ce drepturi oare-i mai lipsesc?
 ION NICILESCU-CHIC (n.1879)

UNUI AVOCAT PALAVRAGIU

Faimosul avocat, Fabriciu
 Nu-i orator, dar mie-mi place;
 Dacă vorbind e un supliciu,
 E un deliciu dacă tace!
 CINCINAT PAVELESCU (n. 1873)

UNUI PLAGIATOR

De vrei ca lumea să petreacă,
 Din al meu spirit ia din nou:
 Izvorul limpede nu seacă,
 Oricât s-ar adăpa un bou!
 ION PAVELESCU (n.1889)

UNEI SOȚII ÎNȘELATE

Plecând de-acasă-al tău bărbat
 Miroase bine 'i parfumat,
 Dar eu socot că pentru tine
 Nu prea miroase, zău, a bine!
 GR. PERIEȚEANU-NARCIS (n.1879)

UNUI CONFERENȚIAR

Dus de ale artei valuri,
 Oratorul făcea larmă;
 Noi dormeam, visând în staluri,
 El vorbea... să nu adoarmă.
 CONSTANTIN RÎULEȚ (n. 1882)
 (selecție de N.Bun)

UNUIA

Capetele multor oameni
 Au produs ceva în viață,
 Numai capul dumnitale
 N-a produs decât mătreață.
 RADU D. ROSETTI (n.1874)

ASTRONOMICĂ

Stea, dragei mele preafrumoase,
 Îi zic poezii pierde-vară;
 Păcat că nu-i din cele fixe,
 Ci cade-n fiecare seară.
 AL. STERESCU-OREL (n.1874)

EI

Iubita mea cu ochii verzi,
 Are un trup așa de mic
 Încât în patul meu o pierd
 Și-o regăsesc la un amic.
 D. TELEOR (n.1858)

UNUIA, CU JOBEN

Jobenul respectabil,
 Sub care-ți stă figura,
 E rama care costă,
 Mai mult decât pictura
 SOFRONIE IVANOVICI (n. 1875)

**LUMEA EPIGRAMIȘTILOR
IEȘENI****Femeia**

Fain medicament, dar care
Dacă-l iei din abundență,
Dă efecte secundare
Și cam multă... dependență!

Val Andreescu

Adevăr

Zi de zi, pe veresie,
Bea, din zori la soare-apune,
Iar soției sale-i spune
Că-i prezent la datorie.

Mihai Batog-Bujeniță

Elevii la consultație

Că medicul e cel mai indicat
Să facă analize, cum aflară,
Urgent la cabinet s-au prezentat
Cu-o lungă analiză... literară.

Gheorghe Bălăceanu

Dorință de egalitate

Peste tot ar vrea dreptate,
Însă, cum am presupus,
Vrea la toți egalitate,
Dar la el ceva în plus.

Ștefan Boboc-Pungeșteanu

Idila poetului

Când refuzul ei te miră
Nu mai face ochii mari:
Ca poet tu ai o liră,
Dar ea merge pe dolari,

Ion Bolocan

Minimalizare

În țara noastră, din păcate,
O faptă-i edificatoare:
Valorile sunt neglijate
De cei ce n-au nici o valoare.

Sorin Cotlarciuc

Vecinii

La comportament sunt chit
Și-au voința ca de stâncă:
Reciproc nu se înghit,
Vorba e că... se mânâncă!

Vasile Darie

Epigramistul

Un bucătar ce, cu talent,
În ciorba... altora presară,
Piperul iute, competent,
Și-un piculeț de sare-amară!

Eugen Deutsch

Unei soții

Când soțul gura ți-o sărută,
Tu te gândești că-i de plăcere,
Dar nu, metoda-i cunoscută:
De-a te reduce la tăcere!

Georgeta Paula-Dimitriu

Vinul meu

Nu mă deranjează costul
Foarte mic la care-l vând,
Rău mă doare-n primul rând
Gândul că mi-l bea și prostul!

Ioan Frențescu

No comment

„Încondeind” știți voi pe cine,
Efectu-i nul, remarcă fermă:
Penița-i ascuțită bine,
Dar, la așa o epidermă...

Adrian Grăjdeanu

Unui cuplu nepotrivit

Au spus-o cu umor golanii
Din bloc, rozându-i gelozia:
Bărbatul nu prea face banii,
Da-i face mai ușor... soția!

Mihai Haivas

Magia ploii

Ploaia e revelatoare,
În realitatea nudă:
Face din boboc o floare,
Dintr-o divă, curcă udă.

Vasile Liviu- Ichim

La nunta mea de aur

Azi, secretul pot să-l zic:
Semisecol de robie,
Când, la soacră și soție,
Mai tot timpul: ciocul mic!

Dumitru Ivas

Grupaj realizat de Vasile Larco-Iași

CLUBUL UMORIȘTILOR CONSTĂNȚENI

Ionilor din epigramă

Supărat pe multă lume,
Nea Ion a ripostat:
Vreau să vă lăsați de glume...
Numai eu am atestat!

Nechibzuință

Pe mare, bani a câștigat,
Cu alții-deopotrivă,
Dar cu femeii, el i-a tocat
Și-acum e...în derivă.

Traian Brătianu

Unui guvernant corupt

A strâns averea-n timp, la pas,
Iar DNA l-a dat de-o parte.
Acuma face un popas
La „loc de taină”, scrie-o carte.

Instantanee la piață

Mărfuri bine-asezonate,
Mulți clienți sunt la tejghele,
Se-mbulzesc șă ia de toate...
Iar „bruneții”...portofele.

Idilă, la vârsta a treia

Romantic – seara de Crăciun
Și-a petrecut-o-n pat, cu soața;
Cum noaptea n-a fost sfetnic bun,
Veni cu scuze, dimineața.

Liviu Kaiter

Revelație

Azi, în prag cu veșnicia,
De la Sfântul Duh aflai că
Iadul este căsnicia...
Dintre înger și-o drăcoaică.

Ocupații de toamnă

Scoți porumbul din pănuși,
Faci în pod afumături,
Soacrele apar la uși...
E sezon de murături!

Avantajul senectuții

Mă duc la bere liniștit
Căci nevestica-mi iubitoare,
De când e babă-a mai slăbit
Și nu mai dă atât de tare.

*Dan Norea***Ordin incomplet**

Ordin am primit și-o sapă,
Șefului să-i fac o groapă;
Cum va sta, n-am întrebat...
În picioare, sau culcat?!

*Ana Ruse***Uite flota, nu e flota**

Cum navele, aproape toate,
Sunt dispăure în „pustie”,
Chiar și Albania ne bate,
La vapurașe... din hârtie.

Hibernală, 2017

O iarnă ca în vremi apuse
Închise drumuri, zgripturoaica
Și-n vama de la Giurgiu, Ruse
S-a bulgărit cu... bulgăroaica.

Unui stomatolog

Te operează în viteză
Cu mâini ușoare, ca de sfinți
Și-i poate pune o proteză
Chiar soarelui... când n-are dinți.

*Ion Ruse***Fără conflicte**

Să se-nțeleagă cu soția,
Și-a scris un motto pentru pace,
Când ea începe vorbăria:
Să nu o deranjezi când tace!

*Liliana Stoica***Poți învăța să ai umor?**

Înveți să mergi pe bicicletă,
Să nu te-atingi de ce-i tabu,
Să scrii frumos, să fii vedetă
Umorul însă-l ai sau nu.

*Ionuț-Daniel Țucă***11 SĂGEȚI lansate de N.Bun****Doamnei Any Drăgoianu**

Fără falsă modestie,
Any – doamna cu talent,
Scrie-așa cum știm că scrie...
Dar pozează excelent.

Sandu cel Voinic și merele de aur

Jos în cramă, la răcoare,
Vezi un fenomen hazliu:
Sandu Cățcăuan e mare...
Cât o sticlă de rachiu!

Celor din Brăila

Brăilenii scot pe piață
Doar producții mai de seamă:
Sandu păr, Mihai mustață
Și Steluța . . . epigramă.

Mirela Grigore, reprezintă Buzăul

Ca orice buzoian subtil,
Mirela are vers haios,
Precum Rotaru, Gogu, Til...
În rest . . . să fie sănătos!

Colonelul Ion Ruse, la un festival

Nea Ruse are-un avantaj
Că s-a-mbrăcat cu mare fală,
Într-un costum de camuflaj...
Să nu-l găsească cei din sală.

**În cameră la hotel, cu Ananie
Gagniuc**

Eu n-am dormit, am fost năuc,
O zi și-o noapte-n întregime,
C-am stat pe lângă A. Gagniuc...
S-aud cum sforăie pe rime.

**Gheorghe Bălci a venit singur la
Rm Vâlcea**

Din Chișinău – știindu-și miza,
Pornit Gheorghită, -n faptul serii,
Văzând că nu-i cu Ion Diviza...
S-au minunat și grănicerii.

**Ion Moraru a venit cu trenul, de
data asta**

Ca Moraru nu există
Bard peren, că bunăoară,
Epigrama lui rezistă...
De la moară pân'la gară!

**Lui Nichi Ursei, epigramist și api-
cultor**

De Nichi eu vă spun acuși
Că are epigramă fină;
La stup se poartă cu mănăși...
Să nu înțepe vr'o albină.

Domnului deputat, Ștefan Cazimir

Cu vocea lui răsunătoare
Și cu catrene frumusele,
Ridică sala în picioare
(Când le citește pe-ale mele)

George Corbu, către cârcotași

La știm noi care din confrăți,
Le spuse Corbu vorbă grea:
Vă rog să fiți civilizați!
...ce pana mea?

**Epigrame... șarjate de Ionel
Iacob-Bencei**

**Colegului Mircea Ciugudean
la placheta "Fără milă!"**

Nu-i nici vorbă de umor.
Poanta lui e o torpilă,
Că lovește fără milă...
În sărmanul cititor.

**Parafrază la vol. "Trei epigramiști
români" îngrijit de I.I.Bencei**

Câtând în România Mare
Epigramiștii mari, sunt trei
Cuprinși în vechile hotare:
Diviza, Stoilț și Bencei.

Marea globalizare

Vom fi "Statele unite";
Sub direcții moscovite,
Vor conduce-alternativ
Doi chinezi...din Tel Aviv.

EPIGRAMA ÎN CAREU

(fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Insulă în Polinezia – Legendă – Tub de suflat în orchestră. 4) Ton sec! – Camera superioară – Bun de plată. 5) Echipament individual de protecție (abr.) – Notă de trecere! – Spărgător de sticlă! – Vin după rece! 6) Laturile rombului! – Situați la intervale mici – Formația ce însoțește mireasa. 7) Piesă din argilă pusă pe casă – Conducători – Cere liniște (var). 8) E primul la fugă – Tras pe centru! – Fără valoare prea mare. 9) Băiatul lui tata – Sac gol! – Capetele firului! 10) Localitate în Suedia – A ajunge acasă – Cea în viață. 11) Dracul gol! – Nu permite depășirea – Onomatopee pentru un șoricel. 12) ... 13) ...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Completează vârsta (pl.) – Produce spori de ciuperci – Aripă de uliu! 4) Limitele neantului! – Drum Național (siglă) – Amplificator de curent continuu (abr.). 5) Frică (var.) – Duce corespondența la destinație. 6) Aparține unui grec de altădată – Pune în mișcare autoturismul. 7) Spus altfel deodată... - ...încă odată – Plantație de trestie. 8) Termină chef! – Țigani marginalizați! – Consemnați în mers – Șir întrerupt! 9) E totdeauna pentru – Cei de dar nu se caută la dinți - Deosebit de bună. 10) Codul aeroportului Bvcovo (Rusia) – Codul aeroportului Trivandrum (India). 11) ... 12) ...

Dicționar: AAI, EIP, EDA, ACC, UUBB, VOTV.

Notă: Pornind din stânga sus și urmând în spirală traseul rasterat, veți descoperi "Definiția epigramei" în viziunea lui Florin Iordăchescu.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj

Galeria marilor epigramiști

MIRCEA TRIFU

(24.02.1922 – 20.06.1994)

Născut la Iași, la 24 februarie 1922. Și-a definitivat studiile la București, unde a lucrat ca analist-programator. A fost directorul Centrului de Calcul București. „*Salvatorul epigramei românești adevărate*”, cum îi spunea Nic. Petrescu, Mircea Trifu a readus epigrama în atenția publicului, a perfecționat-o artistic, stilistic și prozodic, s-a luptat pentru accentul unitar al întregului catren. Considerat, de Mircea Ionescu-Quintus, „*regizorul care a adus epigrama în fața publicului de nenumărate ori și constructorul primei case a epigramiștilor români*”, Mircea Trifu s-a format ca umorist la cenaclul revistei „Epigrama”, condus de Virgiliu Slăvescu.

Mircea Trifu a sprijinit înființarea unor cenacluri de umor în țară, cu profil epigramatic, din care aş aminti cenaclurile de la Brăila, Cluj, Iași, Timișoara, Ploiești etc. Mircea Trifu s-a îngrijit, personal, sau în colaborare, de apariția a 14 volume colective de epigramă.

Lucrarea cea mai importantă a lui Mircea Trifu, rămâne „Antologia Epigramiști români de azi”, realizată împreună cu Giusesppe Navarra, Dumitru Munteanu și George Zarafu, apărută la Editura Eminescu-1979. La finalul acestei antologii, Mircea Trifu a scris un impresionant reper de „Pledoarie pentru epigramă”, un adevărat manual, un vademécum, necesar oricărui epigramist.

Organiza periodic întâlniri cu publicul la Sala Dalles în București, întâlniri la care veneau actori, scriitori și caricaturiști. Mircea Trifu era un moderator de excepție și obișnuia să prezinte pe fiecare epigramist, înainte de a urca în scenă, cu câte un catren, de mare rafinament, realizat de el. A editat, împreună cu Niculae Stoian, redactor șef al revistei „Urzica”, în anul 1984, suplimentul „Epigrama”, după succesul „Top Epigrama-1983”.

Mircea Trifu a fost fondatorul și primul președinte, al Uniunii Epigramiștilor din România, în anul 1990. Mircea Trifu a scris epigrame, catrene, poezii și sonete, a prefăcut cărți și culegeri de epigame, a fost redactor-șef al revistelor „Epigrama”(serie nouă-1993), „Poante la pătrat” și „Scaiul”. Este inclus în peste 70 de volume colective de umor.

Umor, ruda săracă a literaturii

La masa rudei mai bogate,
Sunt multe feluri de bucate,
Dar cine vrea să și petreacă
Se duce tot la cea săracă.

Epigrama (1)

O bijuterie care
Se păstrează în sertar
Și se scoate la purtare
Foarte rar.

Epigrama (2)

E un demon vesel care
Își înhață prada-n clește
Și, proptit în trei picioare,
Cu al patrulea lovește!

Duel epigramatic

Se duelează îndrăcit,
În strofe fulminante.
Ce-or fi avut de împărțit?...
În orice caz, nu poante.

Baletul și epigrama

Nu-i pentru nimeni un secret,
Deosebirea e flagrantă:
În epigramă e o poantă
Și-s două poante în balet!

Consacrare

După debut, a spus cuiva:
„Un nou volum și pot să mor!”
Dar editura nu-l mai vrea
Și iată-l azi nemuritor!

Unuia care mi-a trimis un manuscris

În speranța că-ți convine,
Îți ofer avizul meu:
Șanse ai să scrii mai bine,
Că mai prost e foarte greu!

Dragostea

Fulger, zâmbet, jurămintе,
Noapte, lună, trandafiri,
Vise, rătăcirі, cuvinte,
Ani, regrete... amintiri.

Viața

Din omeneștile comori
E – hotărât – cea mai ciudată:
Deși n-o dăm decât o dată,
Ne-o risipim de mii de ori.

Variante pitagoreene

Doamna Igrec și-a cuplat
O catetă la bărbat
Și găsește c-o amuză
Starea de ipotenuză.

Scara vieții

Cândva, năluca-mi era zborul
Din treapta „vreau”, pe treapta „pot”.
Azi – temperat – întâi socot
Și dacă urc, iau ascensorul.

Prețul

În loc de-ai ferici atât
Pe-acei ce-n viață-și fac statuie,
Întreabă-i cât s-au coborât
Dorind pe soclu să se suie.

Femeia

Femeia e un alfabet
Pe care îl înveți încet
Și-l uiți – deși nu-ți prea convine –
Taman când îl cunoști mai bine.

Confesiune de 1 aprilie

Iubita mea se dovedește
De-o consecvență colosală:
O zi pe an mă păcălește
Și-n restul zilelor mă-nșeală.

ADRIAN VOICA

Prezentare și selecție de Constantin Tudorache

Portret de Svetlana
Paleologu – Matta

Adrian Voica, universitarul care a slujit mai mult de patru decenii catedra de „Teorie a literaturii” de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, este unul dintre marii specialiști în versificația eminesciană, ilustrându-se deopotrivă ca eseist, poet și prozator. Mare parte din opera sa este consacrată distihului, un gen pe care l-a cultivat din plăcere ajungând la performanțe impresionante. Din multele sale volume de distihuri am redat în cartea „Reporter în Regatul epigramei” un grupaj, intitulat „**Pepite**”.

*

Viziune

Bat în cuie fulgii de zăpadă
Peste crucea ta să nu mai cadă.

*

Poezia

De câte ori în grații îi pătrund
Mă ispitește setea de rotund.

*

Legături siderale

Un frate geamăn am în veșnicie
El îmi dictează câte-o poezie.

*

Prozodie

Când mă chemau troheii la telefon mobil,
Eram cu amfibrahii acasă la dactil

*

Spectacol

Tinerețe și neant
Scot un sunet discordant.

*

Anunț

Caut casă de chirpici
Pentru versurile mici.

*

Joc

Am desenat șotronul de cuvinte,
Mă tulbură atâtea-nvățăminte.

*

Invocație

Distihuri migratoare, azi unde poposiți?
În ce ostrov de carte vreți să vă odihniți?

*

Alpinism

Urcăm printre consoane și vocale
Spre alte puncte cardinale.

*

Planetă de poet

Te smulge (din povestea trucată
pentru tine)
Ideea neputinței cunoașterii de-
pline.

*

Pământul din min

De când gonesc Pegasul spre
Parnas
Departe Absolutul a rămas.

*

Tras de mânecă

Adolescent cu părul alb coboară
La râpa unde-a fost cândva o moară.

*

Brăduțul din carte

Poemu-i ca un brad de jucării,
Metaforele: globuri aurii...

*

La sfârșit

Vin-nori stingheri- din depărtări
celeste
Cuvintele ce-au mai rămas pe
creste.

*

Dedicație unui poet

În țarcul strâmt dintre coperti
Înghesui vorbe și le cerți.

*

Unuia

Geaba-ți pui tu pălărie,
Nu se vede pe hârtie!

*

Singur

Cuvântul este trist în sinea lui:
Mereu al tuturor și-al nimănu.

CORNELIU BERBENTE

Conștiința de sine

Are omul, cum susține,
Conștiință,-ntreb, de sine?
Păi atunci, vă spun onest,
El ar fi mult mai modest!

Îndemn

Când faci un lucru din respect,
E bun, dar încă nu-i perfect:
Încearcă și-o alcătuire
Și din respect, și din iubire!

Vedere

Noi nu știm cum dă Dumnezeu;
Vedem o lume cu dezastre,
Dar și-n culori de curcubeu,
Prin prisma libertății noastre.

Oare?

Trufia și prostia casă bună
Făcut-au totdeauna împreună;
Sunt curios: prostia bunăoară
Va învăța trufia să nu doară?

Profitorul

– Duci o viață fără rost.
– N-ai făcut nicidecum vreun bine.
Ai s-ajungi în iad, creștine!
– Bine, însă pe ce post?

ANY DRĂGOIANU

Concluzie

Frumusețea-i trecătoare,
Gheara timpului pândește,
Și-n a lumilor vârtoare,
Doar prostia înflorește!

Spovedania blondei

Spre cer mă poartă-un gând semeț,
Da-mi cer iertare, blând Părinte,
Că n-am făcut nimic măreț,
La ce prostii mi-au stat în minte.

Reacții adverse

Eu am ucis speranțe-i dovedit,
Și am iubit, credeți-mă-ntr-un hal,
Că de-am să merg, acum, la spovedit,
Îl bag pe popa, sigur, în spital.

Adevăr

Natura-i sinceră, cuminte,
N-o spun, așa, conjunctural,
Doar soțul meu, să știți că minte
În modul cel mai... natural!

Confesiune

Mi-am făcut la toate parte:
Bani, iubire, ah, ce trai!
Și-ar fi culmea, după moarte,
Să mă ducă sfinții-n Rai!

IOAN TODERAȘCU

Scopul scuză mijloacele

În curând, va fi și vila gata,
C-au muncit de le-a ieșit și untul;
El, făcând comerț cu ridicata,
Ea, făcând amor cu amănuntul!

Folclorică la Deveselu

M-a făcut muica oltean
... C-un sergent american!

Dedublare

Cu limbile-ades ascuțite,
Se ceartă, stârnind un ciclon;
Soția și mama-s cuțite,
Eu, bietul, sunt zonă-tampon!

Am mai scăpat de o taxă

Soția mea, de-o frumusețe rară,
Vorbește mult, cerându-mi s-o ascult,
Și, trănănind din zori și până-n seară,
Am renunțat la radio demult!...

Candidații, în campania electorală

Îi privesc c-un fel de detașare,
Ba chiar mă amuză, într-un fel,
Cum își dau cuvântul de onoare,
Și rămân pe urmă fără el...

Succesul la femei

Poți seduce o femeie,
Că-i brunetă sau blondină,
Folosind cuvinte-cheie
De apartament, mașină...

ION STANCIU

Decizie

Am făcut la bancă rată,
Nici nu știu cum voi scăpa...
Este greu, dar altădată,
Am să stau în banca mea!

Strategie

Băncile sunt așezate
Tot pe lângă farmacie,
Să găsești ușor calmante
Ca să uiți de datorie.

Psihoză

Mulți români așa declară
Că la Râmnicu Sărat,
A-nceput să le dispară...
Diabetul zaharat.

La oftalmologie

Ochelari aș fi dorit
Nu știu de o să se poată,
Să-mi văd salariul mai mărit
Și factura... dezumflată.

Apetisant

Mi-a plăcut bucătăreasa,
Foarte bine a gătit,
Cu de toate-a umplut masa
Și-un piept... nemaipomenit!

ZAHARIA PETRACHE**Jurăminte nocturne**

În al nopții rai fierbinte,
Își făcură jurăminte:
Ea, că-l va iubi pe viață,
El, doar, până... dimineață.

Om bogat, om... bugetar

Bogătașu-n cont socoate,
Cum să cumpere orașul;
Bugetarul „sare” rate
Și-și așteaptă... fluturașul!

Celui care minte...

Individul care minte
Nu ajunge la onoare,
Căci minciuna din cuvinte
Este scurtă de picioare.

Bilă fără... card

**(referitor la întârzieri în
distribuirea cardurilor de sănătate)**

Rău plângându-se de bilă,
I-ar da doctorul pastilă;
N-are cardul, ce-o să facă?
Va primi tampon. La moacă!

LIVIU ZANFIRESCU**Fata Morgana**

Iubire prin arome de otavă
Cu sărutare de virgin, suavă
Plus mărturia – forma unui sân
Păstrată prin căpițele de fân

Madrigal

Aveai un tatuaj de fân cosit
Îl simt în piscul ce brâzdează marea
Și-n liniștea rodind în liturghii
Cu VIAȚA dinspre a avea, A FI!

Elogiu

Cu bucle pline, aranjate
Deschide-n versuri epopeea
Cu dragostea-n eternitate
Ne duce veșnicind FEMEIA..

Realitate

Firească-i tevatura
Că iar n-avem noroc
Mâncarea și cultura
Scumpe foc!

GEORGE ZARAFU

Cu poezii, mai ales,
Se destramă câte-un mit
Unii sunt de ne-nțeles,
Alții sunt de necitit !

A la Omar Khayam

Femeii dragoste sa-i dai și casă,
Copilului să-i dai o jucărie,
Bătrânului – o companie-aleasă,
Poetului? o pană și hârtie !

*

EPIGRAMA-i o rachetă
Combustibil – ironia
Însă rampa de lansare
Folosește... poezia !

*

Poezii

Pe piața literară-naltă,
Poezii sunt un soi ciudat
Ce se consumă laolaltă,
Dar se mănâncă separat.

Mie însumi

Mi s-a dat un nume sfânt
De agricultor
Ca să trag pe-acest pământ
Brazde în umor.
(Gheorghios, în greacă: agricultor)

Dezlegarea careului rebus: SCANTEIEPUTI – DANTELAFRUMN – AAI – MIT – OBOI – TN – SENAT – BAN – EIP – RE – IC – SD – RB – DESI – ALAI – OLAN – CAPI – SS – LAS – P – RA – MIC – FECIOR – SC – FR – EDA – SOSI – VIE – DC – ATAT – RONT – TAUCATUSETAA – ITUCSAFRAVNU (Scânteie puțin indiscretă / Un vârful ascuțit de floretă, / Dantelă frumoasă și fină / Țesută cu ac de albină.).

Secretar de redacție: George **Zarafu**

Colectivul de redacție: Eugen **Albu**, Corneliu **Berbente**, Corin **Bianu**, Vasile Til **Blidaru**, Iulian **Bostan**, Grigore **Chitul**, Grigore Marian **Doboreanu**, Gheorghe **Grosu** (București), Nicolae **Ioniță**, Vasile **Larco**, Leonte **Năstase**, George **Petrone**, Maria **Sturdza-Clopotaru**, Constantin **Tudorache**, Ionuț **Țucă**, Nichi **Ursei**, Sorin-Gabriel **Vlad**.

Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Editura SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24, Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44

Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

E-mail: office@semneartemis.ro

Difuzare:

Tel./Fax: 021.311.49.36 ; 021.310.74.59

E-mail: difuzare@semneartemis.ro

ISSN 2069-3346

9 772069 334006 >